

[Jens Sørensen.]

hævde, at der ikke ydes fuld Erstatning. En stor Trøst maa det ogsaa være, at det med Hensyn til Erstatningsspørgsmaalet ikke er Jordlovsudvalget, som har Afgørelsen, nej, det er en helt anden Myndighed, det er Vurderingsraadet.

Da det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal omtalte Jordlovsudvalget, kom han ogsaa ind paa dette Udvalgs Sammensætning, og han fandt vistnok ud af, at Flertallet i dette Udvalg tilhørte det radikale Venstre og Socialdemokratiet, og det var en stærkt medvirkende Aarsag til, at Venstre ikke havde saa stor Tillid til Jordlovsudvalgets Afgørelser. Men med Hensyn til det vigtige Erstatningsspørgsmaal indrømmer jeg naturligvis, at det ikke er lige meget, hvem der træffer Afgørelse her. Det er en Afgørelse, som hviler paa et Skøn, man skal skønne over, hvilke Værdier der er tilført Jorden udover det, den er ansat til til Skatteefterretning. I Vurderingsraadene er det imidlertid Venstre, som har den afgørende Indflydelse. Vurderingsraadene er jo valgt af Sogneraadene, og jeg kender en lille Smule til disse Forhold, idet jeg arbejder sammen med Vurderingsmændene fra 8 forskellige Kommuner, altsaa 16 Vurderingsmænd, men jeg har hidtil ikke kunnet finde ud af, at jeg i disse 16 Vurderingsmænd fra 8 forskellige Raad har mere end een eneste Partifælle, de andre er gode, vaskeægte Venstremænd. Og Vurderingsformændene, som udnævnes af Finansministeren, hvordan staar det til med deres politiske Trosbekendelse? Jeg tror ikke, der er ret mange Socialdemokrater imellem dem. Jeg tror, at en Kamel lettere kan komme igennem et Naaleøje, end en Socialdemokrat kan blive Vurderingsformand, naar en Venstreminister træffer Afgørelsen. Men naar det er saadan, at Vurderingsraadene hovedsagelig bestaar af Venstremænd, gaar jeg ud fra, at man maa have Tillid til dem; for største Partens Vedkommende er det Gaardmænd, som sidder i Vurderingsraadene, det er altsaa ikke blot ens egne Partifæller, men oven i Købet ens egne Standsfæller. Man har ikke Tillid til andre politiske Partier, men sine egne Partifæller maa man vel dog formodentlig have Tillid til, ellers har man overhovedet ikke Tillid til noget, og det

vilde dog være saa meget trist. Men hvis man ikke er tilfreds med den Afgørelse, Vurderingsraadet træffer, kan man jo klage til Over-Skyldraadet, og jeg tror ikke, nogen vil finde paa at beskyldte dette høje Raad for, at det i sine Afgørelser ikke skulde være særlig indstillet paa at varetage Jordejernes Interesser.

I øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa de to Lovforslag. Jeg skal slutte med at udtale Haabet om, at det maa lykkes at gennemføre dem i den Skikkelse, hvori de er fremsat; at det vil lykkes her i Folketinget, nærer jeg ingen Tvivl om; hvordan det vil gaa i Landstinget, er noget mere tvivlsomt, der kan de to Partier, Venstre og det konservative Folkeparti, jo bruge deres lille Flertal til at stemme Lovforslagene ned, men det betyder ikke, at denne Sag dermed er ude af Verden. Det betyder naturligvis en Udsættelse, men det betyder tillige kun dette, at Sagen vil komme igen og vil blive rejst med endnu større Styrke, for bagved disse Lovforslag staar et stort Flertal af Landets Befolkning. Det eneste, som Venstre ved en saadan Politik vil kunne opnaa, er dette, at man med endnu større Tydelighed, end det hidtil er sket i den Politik, Venstre har ført, overfor de mange Tusinder af Smaakaarsfolk ude over Landet, som hidtil har givet Venstre deres Stemme og den Styrke, Partiet har herinde i Rigsdagen, vil afsløre, at man jo slet ikke er indstillet paa at varetage disse Smaakaarsfolks Interesser, men kun er indstillet paa at varetage de store Ejendomsbesidderes og Kapitalmagtens Interesser. Jeg er derfor vis paa, at naar vi igen faar Valg, vil Venstres Magt blive stækket saa eftertrykkeligt, at det ingen Sinde mere faar Lejlighed og Magt til at modsætte sig Lovforslag som dem, der her kræves gennemført af et stort Flertal af Landets Befolkning og af Husmandstanden, uanset til hvilket politisk Parti man hører. For det er jo Forholdet.

Mads Larsen: Under sin Omtale af § 8 i Lovforslaget om Vilkaar for Overtagelse af Jorder i offentligt Eje gav det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i sin Ordførertale en Skildring af de Trængsler, som disse stakkels Mennesker under disse Forhold er ude for i Modsætning til dem,